

[Erling Christensen]

nisteren. Det giver nogle problemer, at amterne, der sidste år var med til at foretage alvorlige besparelser på sygehusene og til at nedlægge sygehuse, nu er i fuld gang med at lave strukturforandringer. Fyns Amt skal spare 60 mio. kr. og have ny uro og ny strukturændring. Hvad betyder det for effektiviteten?

(Kort bemærkning).

Graversen (S):

Det glæder mig dog, at hr. Mejdahl benævnte dette forlig det hidtil skrappeste, for det siger egentlig ikke så lidt. Men som supplement til det, hr. Erling Christensen fremførte, skal jeg nævne to eksempler:

Et eksempel fra en lille kommune, også oppe i hr. Mejdahls eget område, Sejlflod, der er en typisk lille landkommune. Uanset at man får pebernødderne her, skal man skære ned med ca. 2 pct. over hele linjen, oven i de nedskæringer, man har gjort de tidligere år, vel at mærke.

Serviceniveauet er dalet fra 1987-niveauet = 100 til 1990-niveauet = 93 og skal yderligere ned i 1991.

I en kommune som Odense, der hører til de store, skærer man også over én kam: der bliver færre timer for eleverne. Er det vejen ud af vores elendighed, at man ikke dygtiggør vores børn nok? Man skal spare på veje, så det går ud over færdselssikkerheden. Man sparer på biblioteker, ungdomsskole, sundhedspleje, børnetandpleje osv.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Jeg vil svare både hr. Erling Christensen og hr. Graversen under ét, for det, som de begge fremfører, er jo nogle af de konsekvenser, som møder politikere rundt omkring i kommunerne og amterne.

Det vil jeg ikke undervurdere. Heller ikke alvoren i det, og det sagde jeg også i min ordførertale. Den eneste trøst er, at det ikke er umuligt, men som situationen er, er det nu engang nødvendigt, at vi trækker på samme hammel, og at vi hjælper hinanden både i amter og kommuner og Folketinget med, centraladministrationen, staten, for ellers kommer vi ikke ud af suppedasen. Det er bydende nødvendigt – ikke for at genere nogen, men fordi der må tages fat.

Det er selvfølgelig rigtigt, at der skal spares på alle de områder, der nævnes, for pengene skal jo findes et sted. Men til syvende og sidst er det en prioritering, og som jeg nævnte i en tidligere kort bemærkning til hr. Graversen, er indekstallet reguleret for pris- og lønstigninger og for aktivitetsudvidelser faktisk det samme over 10-års-perioden fra 1980 og frem til nu.

Dermed vil jeg ikke bortforklare, at der på enkelte områder er sket beskæringer, men det er man jo nødt til, hvis der skal være plads til udvidelser på andre områder, og hvis der skal være plads til at tage nye opgaver op. Men sådan er virkelighedens verden.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet er ikke tilfreds med den aftale, regeringen har indgået med kommuner og amter. Ikke af de samme grunde som Socialdemokratiet, der kalder det en nedskæringslinje, mens SF synes, det er et bedre forslag. Der er altså delte meninger om, hvad der er kommet ud af disse aftaler.

Fremskridtspartiet synes, det står galt til med landets og især kommunernes økonomi. Det er langt værre, end regering og Folketing vil indrømme. Der burde langt skrappe midler til.

Måske skulle vi med øjeblikkelig virkning indføre ansættelses- og anlægsstop samt stop for tillægsbevillinger. Det er noget, der virkelig ville hjælpe.

Hovedproblemet er de mange offentligt ansatte. Der burde faktisk afskediges flere tusind offentligt ansatte i kommuner og amter specielt; det er det eneste, der kunne løse problemerne. Vi ved, at 85 pct. af amternes og kommunernes udgifter er lønudgifter, så det er helt klart personalesiden, vi skal se på.

På et tidspunkt sagde vores indenrigsminister, at vi skulle have 100.000 færre offentligt ansatte om 10 år. Det har sandelig meget lange udsigter at nå det mål med den aftale, der foreligger nu.

Der mangler tal på personalereduktionerne. Regeringen har tidligere udmeldt, at man skulle have en 4-årig aftale om personalereduktioner. Det har også lidt lange udsigter med den.

Jeg ved godt, at regeringen forud for aftalen over for kommunerne stillede forslag om at spare 4.000 personer årlig. Men desværre blev der ikke aftalt nogen fast kvote.